

Gospod, nisem vreden! A Detece kliče iznova: »Pridi bliže; čisto k meni!« — Zapreš oči. Ne vidiš pred seboj več jaslic, ne oltarja, in ne angelov. V tvojem srcu se je naselilo božje Dete. Česa želiš še? Tvoje srce so zdaj jaslice. Brezželjno, brezskrbno počivaš v Bogu. Njegov dih je tvoje življenje, njegov smehljaj tvoje veselje, njegova volja tvoje hrepenenje in tvoje delo.

Mir ljudem na zemlji!

Ena sama ...

Dr. Jak. Šilc.

»Ko bom velik, pojdem v goro,
pa natrgam zvezd z nebá,
pa jih dal bom tebi, mama,
da ne boš mi žalostna.

Ko bom velik, pa naslužim
svetlih si cekinov sto,
pa jih dal bom tebi, mama,
za obleko pisano.

Ko bom velik, pojdem daleč
tja po svetu vsepovsod,
pa bom vedno mislil náte,
kamor me zanese pot.

Daleč tam bom grad ti kupil,
ti pa v njem bivála boš,
pa še vrtec bom ogradil,
vrtec poln najslajših róž.«

*

»»Ne toguj, moj sin, po mami,
nič ne jokaj za menoj,
grad je moj tam nad zvezdami,
tja jaz moram še nocoj.

Pa ti, zvezd bom natrosila
in cekinov sto in sto,
pa bom Jezusa prosila,
da te on razvedril bo.««

*

Misli sinek na cekine
in na zvezde vrh nebá,
mamica pa še poslednjíč
milo se mu nasmehljá.

Sinko, sinko, dobro pomni:
Dosti v zvezdah plama je,
dosti žarkov je v cekinih —
mama ena sama je.

